

తొంగివోయ్ మాటలు

యేసు నీలువ వేయబడిన రోజుకు ముందు యెరూషలేములో వందలాది, బహుశా వేలాది నీలువలు వేయబడ్డాయే మరియు ఆయన నీలువ వేయబడిన తర్వాత కూడా బహుశా వేలాది నీలువలు వేయబడ్డాయే. కాబట్టి, కేవలం ఒక మనిషిని నీలువ వేస్తాననారననది మాత్రమే కాదు. ఆ రోజు నీలువపై ఉన్న మనిషే దీనిని ఇంత అనాధారణంగా మార్చాడు.

హతావరణంలో ఒక ఉద్దేశితత నెలకొని ఉంది. పనకా పండుగ కావడంతో భారీ జనసమూహాలు జెరూసలేం నగరానికి వోటెత్తాయే. నీజం చెవ్హలంటే, సంవత్సరంలో ఈ సమయంలో జెరూసలేంలో పరిస్థితులు చాలా సులభంగా ఉద్దేశితంగా మారవచ్చు. ఆ వరత్తయికవైన రోజున, ఒక రకమైన వీన్ఫోటనాత్మక మూక మనస్తత్వం పనిచేస్తోంది. ఉదయం అంతా, నాయకులు ఉత్సాహపరిచేవారేలా వ్యవహరించారు. వారు వరజల మధ్య ఉండి, "అతన్నే శీలువ వేయండి! అతన్నే శీలువ వేయండి!" అని అరుస్తూనారు. జనసమూహమంతా వారితో గొంతు కలుపుతోంది. ఆ రోజు రోమన్ సైనికులు చాలా అవరమత్తంగా ఉన్నారు.

ఇంతకుముందు కూడా ఇలాంటి యూదుల గుంపులు హింసాత్మకంగా మారడం వారు చూశారు, అందుకే చాలా జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ ఉన్నారు.

కానీ ఇవ్వుడు చీవరకు, యేసును శీలువకు మృతులతో కొట్టారు. కొంత గందరగోళం కొద్దిగా తగ్గినట్లు అనిపించినా, ఇవ్వుడు నీజంగా వీంత సంఘటనలు జరగడం వరారంభమయ్యాయే. అది ఏమిటో ఎవరూ సరిగ్గా చెప్పలేకపోయారు, కానీ జరుగుతున్న దానిలో ఏదో వీంత ఉంది, దాదాపుగా ఏదో మనస్తాకి దొంగచాటుగా వస్తూనట్లుగా, అది ఏమిటో మనకు తెలియదు. మేరు ఖచ్చితంగా చెప్పలేకపోయారు. సరిగ్గా మధ్యాహ్నం 12 గంటలైనా, చీకటి కమ్ముకుంది; పగటిమాట వెద్ద తుఫాను వచ్చినవ్వుడు ఇంకా కొద్దిగా వెలుతురు ఉంటుంది కాబట్టి మనం చూసే అలవాటైన చీకటి లాంటిది కాదు, అది చీవ్మచీకటి. అది మేరు అనుభూతే చందగల చీకటి. ఆకాశం మోహవృత్తమై, చంద్రుడు లేనవ్వుడు, నక్షత్రాలు కనిపించనవ్వుడు, నగరపు దీపాలకు దూరంగా ఉన్నవ్వుడు ఉండి అర్ధరాత్రి లాంటిది. మే ముఖం ముందున చీతినీ కూడా చూడటం మేకు చాలా కష్టంగా ఉంటుంది. పగటిమాట అలాంటి చీకటి అది.

అది దాదాపుగా నవ్వరశించగలిగేంత గాఢమైన చీకటి, కత్తెతో కోయగలిగేంత దట్టమైనది. అది పక్షులను గూళ్లకు చేరేలా చేసే చీకటి. అది సైనికులు చూడటం కోసం కాగడాలు వెలిగించేలా చేసే చీకటి. అది గౌరవాణంలా త్వరగా తొలగిపోనే చీకటి.

కానీ అది అనంతకాలం కొనసాగినట్లు అనిపించింది, మూడు గంటల మాట సంమారణ చీకటి. పరిస్థితులు అనాధారణంగా ఉన్నాయే, ఒక వీంత, భయానకమైన మరియు భయంకరమైన అనుభూతి కలిగింది.

అయినవ్పటికీ, ఈ మూడు గంటల గురించిన అద్భుతమైన విషయం ఏమిటంటే, యేసు జీవితమే చీవరే గంటలలో ఏమీ జరిగిందో సుహార్త రచయితలలో వరతే ఒకకరూ ఎంత కలువతంగా చెప్పారనేది. కొన్నే సంవత్సరాల క్రితం ఎఫ్. లాగార్డ్ నమిత సంకలనం చేసిన 'ది నరేటెడ్ బైబిల్', సుహార్తలోని వీవిధ వృత్తాంతాలను ఒకే కథనంగా చదివేలా ఒకచోట చేర్చే అద్భుతమైన పద్ధతినీ కలిగి ఉంది. "ఆరవ గంట నుండి తొమ్మిదవ గంట వరకు దేశమంతటా చీకటి కమ్మింది. సుమారు తొమ్మిదవ గంట సమయంలో, యేసు బిగ్గరగా కేక వేసి, 'ఎలోయే, ఎలోయే, లామా సబక్తానే?' అన్నాడు. దానికి అర్ధం, 'నా దేవా, నా దేవా, నన్ను ఎందుకు వీడిచెవెట్టాము?' అని. అక్కడ నీలుబడి ఉన్నవారేలో కొందరు ఇది వేసి, 'ఇతడు ఏలీయాను వెలుస్తూనాడు' అని అనుకున్నారు. తరువాత, అంతా మారతయిందని మరియు లేఖనాలు నెరవేరాలని ఎరిగి, యేసు, 'నాకు దవ్వకగా ఉంది' అని అన్నాడు." వెంటనే వారేలో ఒకడు పరుగెత్తే ఒక నహంజినీ తేచాడు. అతడు దానిని దరాక్వారసమ వెనిగర్తో నీంపి, ఒక మలలకు గుచ్చి, యేసుకు తర్రాగడానికి ఇచ్చాడు. మిగిలిన వారు, 'ఇవ్వుడు ఇతడిని ఒంటరేగా వదిలేయండి, ఏలీయా వచ్చి ఇతడిని రక్తవీన్తాడో లేదో చూద్దాం' అన్నారు. అతడు ఆ హనీయం ముచ్చకుననవ్వుడు, యేసు, 'సమావత్తమైనది' అని అన్నాడు. యేసు బిగ్గరగా కేక వేసి, 'తండ్రీ, నా ఆత్మను నీ చేతులకు అప్పగిస్తూనాను' అని అన్నాడు. అలా చెప్పి అతడు తల వంచి తన ఆత్మను అప్పగించాడు.

ఆ క్షణంలో దేహాలయము తొర వైనుండి కేరండిక రెండుగా చించబడింది. భూమి కంపించింది, బండలు పగిలిపోయాయి. సమాధులు తొరుచుకున్నాయి, అవపటికే మరణించిన అనేకమంది పరీశుద్ధుల దేహాలు తీరగి బోరతకాయే. వారు సమాధులలో నుండి బయటకు వచ్చారు. యేసు మనరుత్థానం తర్వాత వారు ఆ పరీశుద్ధ పట్టణంలోకి వెళ్లి అనేకమంది వరజలకు కనబడ్డారు. యేసుకు కాపలాగా ఉన్న శతాధిపతీ, అతనితో ఉన్నవారు ఆ భూకంపం, జరిగినదంతా చూసి భయపడి, 'నేకవయంగా, ఈయన దేవుని కుమారుడే' అని వివరించారు.

కొంతమంది నేతరీలు దూరంగా చూస్తూ ఉన్నారు; వారిలో మరెయి మగ్దలేన, యాకోబు మరెయి యోసేల తల్లిలెయైన మరెయి, మరెయి సలోమో ఉన్నారు. గలీలయలో, ఈ నేతరీలు ఆయనను వెంబడించి, ఆయన అవసరాలను చూసుకున్నారు. అతనితో వాటూ యెరూషలేముకు వచ్చిన అనేకమంది ఇతర నేతరీలు కూడా అక్కడ ఉన్నారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూడబానికీ గుమగూడిన వరజలందరూ, జరిగినదానినే చూసినవేమిడు, తమ రొమ్ము బాదుకొని వెళ్లిపోయారు. కానీ గలీలయ నుండి అతనిని వెంబడించి వచ్చిన నేతరీలతో సహా, అతనిని ఎర్రగిన వారందరూ దూరంగా నేలబడి ఈ విషయాలన్నీటిని చూస్తూ ఉన్నారు.

యేసు తన జీవితము చేవరీ మూడు గంటలలో, అంటే మధ్యాహ్నం 12 గంటల నుండి 3 గంటల వరకు, చాలా తక్కువ మాట్లాడారు, కానీ ఆయన మాట్లాడిన మాటలు అత్యంత వేరూమఖ్యమైనవి. యేసు పలికిన చేవరీ మాట, "తండ్రీ, నా ఆత్మను నీ చేతులకు అప్పగిస్తున్నాను." అక్కడ ఆయన పలికిన మౌటిటమౌదటి పదం, "తండ్రీ." అదంత అందమైన పదం. ఈ సుదీర్ఘ పరీక్షపూ సమయంలో, మరెయి దానికి కొద్దిగా ముందు కూడా, యేసు తన తండ్రితో చాలా తరచుగా సంభాషించడం మనం చూస్తాము. మడగడికి మరెయి గెతినేమనీ తోటకు మధ్య ఎక్కడో, యేసు, "తండ్రీ, సమయం ఆసన్నమైంది" అని అన్నాడు. కానీ ఆయన దేవుణ్ణి ఎలా సంబోధించారో గమనించండి: "తండ్రీ, సమయం ఆసన్నమైంది."

తన ఏకాంత వేరదేశంలో, ఆయన "తండ్రీ, నా ఇష్టం కాదు, నీ ఇష్టమే నెరవేరాలి" అని వేరారోధించాడు. ఆయనను నేలువకు మోకులతో కొట్టిన తరువాత, "తండ్రీ, వీరేమీ చేయుచున్నారో వీరెరుగరు గనుక వీరిని క్షమించు" అని అన్నాడు. మన హవాలను తన భుజాలపై మోస్తూ, "నా దేవా, నా దేవా, నన్ను ఎందుకు వీడిచివెట్టావు?" అని అన్నాడు. చేవరగా, తన మరణానికి ముందు, "తండ్రీ, నా ఆత్మను నీ చేతులకు అప్పగిస్తున్నాను" అని అన్నాడు.

ఈ పరీనధితులన్నీటిలో, అవి ఏవైనవేపటికీ, యేసు తన తండ్రితో సంభాషణను ఎన్నడూ కోల్పోలేదు. ఆయన తన తండ్రీకి వేరారోధిస్తూ, ఆయనతో మాట్లాడుతూ, ఆయనతో ఐక్యంగా, ఆయనతో సహవాసంలో ఉన్నాడు. దేమిడు యేసుకు వీమ చూచిన ఆ కొద్ది క్షణం తవప, యేసు "నా దేవా, నా దేవా, నన్ను ఎందుకు వీడిచివెట్టావు?" అని కేక వేశాడు. యేసు తన తండ్రితో ఉన్న ఆ సహవాసాన్నీ ఎన్నడూ తొంచుకోలేదు.

యేసులా కాకుండా, మనల్ని ఒక రోజు, ఒక వారం లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలం వాటు దూరీ తవవించడానికి, మన దృష్టిని తండ్రీ నుండి, దేమిడు మనల్ని ఆశీరపదించే విధానం నుండి మరల్చడానికి వెద్దడ ఆటంకం ఏదీ అవసరం లేదు. "దేవా, నన్ను సంగకషిస్తున్నందుకు నీకు ధన్యవాదాలు" లేదా "దేవా, నా జీవితంలో ఇది చేస్తున్నందుకు నీకు ధన్యవాదాలు" అని వేరారోధించడం మనం మరచిపోతుంటాము. మన దృష్టి చాలా సులభంగా మరలిపోతుంది, కానీ యేసు అలా కాదు. పరీనధితులు ఎలా ఉన్నవేపటికీ, యేసు ఎల్లవేమిడూ తన తండ్రితో సహవాసంలో మరెయి సంభాషణలో ఉండేవాడు.

అవేమిడు యేసు, "తండ్రీ, నీ చేతులకు అప్పగిస్తున్నాను..." అని పలికాడు. గత పన్నెండు గంటలుగా, యేసు తనను హింసించిన ఇతరుల చేతులలో ఉన్నాడు. వారు ఆయన గడ్డాన్నీ వేశారు, ఆయన ముఖం మేద కొట్టారు, ఆయన మెడను, శరీరాన్నీ దూరంగా చితకబాదారు, మరెయి వొడవాటి ముళ్ళతో చేసిన కరీటాన్నీ తీసుకుని ఆయన నెత్తీ మేద, నుదుటి మేద నొక్కకెట్టారు. వారు ఆయనను భయంకరంగా హింసించారు. కానీ ఇవేమిడు ఆయన చేవరకు తన తండ్రీ చేతులలో ఉన్నాడు.

ఆయనను క్రూరంగా హింసించిన వారి చేతుల్లో ఆయన ఇక లేడు, కానీ తండ్రీ, నా ఆత్మను నీ చేతులకు అప్పగిస్తున్నాను. ఆయనకు భద్రత, ఓదార్పు మరెయి అంగీకారం లభించే దేమని వేరేమగల బాహుమలలో ఆయన ఇవేమిడు చేర్చుకోబడ్డాడు. కొన్నేసార్లు మనం కూడా హింసించబడినట్లుగా లేదా క్రూరంగా హింసించబడినట్లుగా భావినతావేమో అని నాకు అనివినతోంది.

మనం ఒంటరగా ఉన్నా, లేదా మన పరస్పరతే ఏదైనా పటిష్ఠ, మనల్ని హింసించే వారి చేతుల్లోనో, మన చేతుల్లోనో కాకుండా, మనం దేమని చేతుల్లో ఉండగలమని తెలుసుకోవడం అనేది ఓడార్మనీచే చేతచన.

యేసు ఇలా కూడా అన్నాడు: "నేను అవపగిన్తున్నాను." "తండ్రీ, నా ఆత్మను నీ చేతులకు అవపగిన్తున్నాను." అసలు భాషలో 'అవపగిన్తున్నాను' అంటే, భద్రపరచడం లేదా పక్కన వెట్టడం అని అర్థం. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, యేసు వరాణాన్ అయిన నుండి ఎవరూ తీసివేయలేదు. ఆయన తన నీలువ మరణానికి ముందే ఆ మాట చెప్పారు. ఆయన, "నా వరాణాన్ నీ అర్పించుచున్నాను. నా వరాణాన్ నీ నుండి ఎవరూ తీసివేయలేరు" అని అన్నాడు. యేసు మౌనం, నాకోసం తన వరాణాన్ నీ నవచంద్రంగా అర్పించారు. తండ్రీ తనను చేయమని అడిగినదంతా యేసు చేశారు. "సమావేశమైనది." యేసు మన హృదయాలకు వరాయశ్చేతముగా, అసలు హృదయపరమార్థ బలిగా మారారు. లోక హృదయాల కొరకు దేవుడు కోరిన వరాయశ్చేతముగా యేసు మారి, మనపై నుండి దేవుని ఉగ్రతను మళ్ళించారు. అది సమావేశమైనది, యేసు మన కొరకు తనను తాను బలిగా అర్పించుకున్నాడు. (1 యోహాను 2:1-2)

దీనిని నిజానికి ఈ విధంగా వివరించవచ్చు:

1. మనకు ఒక సమన్య ఉంది - మనం మరణశిక్షకు గురైన హులం
2. ఒక పరీక్షకారం ఉంది - మంచలేని, హృదయపూరితమైన బలి అవసరమయ్యింది.
3. దాని ఫలితంగా - యేసు తన హృదయపూరితమైన జీవితాన్ని అర్పించి, తన రక్తాన్ని చిందించి, దేవుని ఆజ్ఞలను నిరవేర్చాడు. సయోధ్య కోసం.

యేసు ఇలా అన్నాడు, "తండ్రీ, నా ఆత్మను నీ చేతులకు అవపగిన్తున్నాను." దాదాపు పది శతాబ్దాల క్రితం దానిని కూడా ఇదే మాట చెప్పాడు, కానీ దానికి ఒక వినవహానీ జతచేశాడు: "నా ఆత్మను నీ చేతులకు అవపగిన్తున్నాను; సత్యం దేవుడైన యెహోవా, నన్ను విమోచించు." (క్రితనలు 31:5) ఇది శరణాగతీని సూచించే ఒక వరకటన. యేసు తన భూలోక జీవితమంతటినీ అది చేశాడు. ఆయన దేవునిపై విశ్వాసం ఉండి, సర్వశక్తిమంతుడైన దేవునికి తన జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా సమర్పించుకున్నాడు. మనరుత్థానం మరియు మహిమ తన కోసం ఎదురుచూసేతున్నాయని యేసు గొప్ప విశ్వాసంతో తెలుసుకున్నాడు.

అది ముగిసింది. దేవుడు తనను చేయమని కోరినదంతా ఆయన నిరవేర్చాడు. మన హృదయ అవమకు పూర్తి చిల్లింపు జరిగింది. మన వరాయశ్చేత బలి అయిన యేసు, మనం దేవునితో సమాధానపడటానికి వీలు కల్పించాడు.

యోహాను చెప్పిన మాటల అర్థం బహుశా ఇవ్వబడు మనం బాగా అర్థం చేసుకోగలం: "దేవుడు లోకాన్ని ఎంతగానో ప్రేమించి, తన ఏకైక కుమారుడిని ఇచ్చాడు. ఆయనను విశ్వసించే వారితో ఒకకరూ నశించిపోకుండా నిత్యజీవం వొందుతారు."

మనం కట్టుబడి ఉండాలి. మనం సహించాలి. మన జీవితాలను ఆయనకు అవపగించాలి. "లేక క్రిస్టుయేసునందు బాప్తీస్మము వొందిన మనమందరము ఆయన మరణములోనికి బాప్తీస్మము వొందితిమని మేకు తెలియదా? తండ్రీ మహిమ దేవరూ క్రిస్టు మృతులలో నుండి లేపబడినట్లే, మనము కూడా నూతన జీవము వొందుటకై, బాప్తీస్మము దేవరూ ఆయన మరణములోనికి ఆయనతోహటు హతివెట్టబడితిమి. ఆయన మరణములో మనము ఈలాగు ఆయనతో ఏకమైతి, ఆయన మనరుత్థానములో కూడా ఆయనతో ఏకమగుదుము. ఎందుకనగా, హృదయము నాశనము చేయబడుటకు, మన హృదయ నవభావము ఆయనతోహటు నీలువ వేయబడితిమని మనకు తెలియును. అవమడు మనము ఇక హృదయమునకు దాసులుగా ఉండకూడదు; చనిపోయిన వారితోహటు హృదయము నుండి విడిచించబడెను. ఇవమడు మనము క్రిస్టుతో చనిపోయిన యెడల, ఆయనతో బ్రదుకుదుమని నవముచున్నాము." (రోమా 6:3-8) మనం ఏకాగ్రతతో, విశ్వాసంతో కూడా నిలకడగా ఉండాలి. కాబట్టి, మన చుట్టూ ఇంతమంది నాక్కులు ఉన్నందున, మనల్ని అడ్డుకునే వారితోనీ, మనల్ని సులభంగా చిక్కుల్లో పడేసే వాస్తానీ విడిచివెట్టి, మనకోసం నిరదేశించబడిన పరుగును ఓర్పుతో పరుగెడదాం. మన విశ్వాసానికి కర్ర, దానిని పరిపూర్ణముగా అయిన యేసు వైపు మన దృష్టిని నీలుముదాం. ఆయన తన ఎదుట ఉంచబడిన ఆనందం కొరకు నీలువను సహించి, దానిని అవమానంగా తృణీకరించి, దేవుని సేవాసనం యొక్క కుడి వైపున కూర్చున్నాడు. అటువంటి నీలువను సహించిన ఆయనను గమనించండి.

హపమరుషుల నుండి వచ్చే వ్యతిరేకత వలన మేరు అలనీవోకుండా, నీరుతనూహపడకుండా ఉంటారు." (హబ్‌రీయులు 12:13) అమేజింగ్ గోరేన్ #1256
నోటివ్ ఫలాట్, మార్చి 31, 1996